

Сталий розвиток сільських територій – це процес якісних перетворень, що забезпечують стабільне соціально-економічне зростання, зростання продуктивності сільської економіки, збільшення зайнятості та покращення умов життя через економічні, соціальні та екологічні заходи на національному й місцевому рівнях. Важливим чинником сталого розвитку є баланс соціальних, економічних і екологічних аспектів із відповідними інституційними умовами [1].

Ключові фактори формування сільських територій включають територіальність, управління, самоорганізацію та визначення стратегій розвитку. При цьому існують певні обмеження, як-от недосконале законодавство, недостатня підтримка держави, обмежений соціальний захист сільського населення.

До основних завдань сталого розвитку можна віднести: створення конкурентоспроможного та екологічно безпечного сільського господарства, диверсифікація виробництва, підвищення економічної активності населення, відновлення традиційних галузей та розвиток нових напрямів, модернізація інфраструктури та використання місцевих ресурсів для створення самодостатньої економічної системи.

Досягнення сталого розвитку можливе за умов економічної стабільності, зростання сільського господарства, збільшення несільськогосподарської зайнятості, забезпечення соціальної рівності, доступу до ринків, технологій, кредитів і послуг для підприємців у сільській місцевості.

Досвід проектів сталого розвитку в Європі дозволяє виділити основні напрямки:

1. Комплексний підхід, який враховує правові, економічні та соціальні аспекти.
2. Відкритість і взаємодія з громадськістю.
3. Активна участь місцевих жителів у проектуванні та реалізації рішень.
4. Використання місцевих ресурсів з можливістю залучення зовнішніх джерел.

Сталий розвиток сільських територій і вирішення соціальних питань сільського населення є важливим аспектом для побудови демократичного суспільства та загального добробуту, що має бути пріоритетним напрямом національної політики.

Література:

1. Малік М.Й. До питання сталого розвитку сільських територій / М.Й. Малік // Економіка АПК. — 2014. — № 5. — С. 51—55.

Рябоволик Т.Ф.

кандидат економічних наук, доцент

Центральноукраїнський національний технічний університет

м. Кропивницький, Україна

РЕГІОНАЛЬНІ СТРАТЕГІЇ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ: ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ

Цифрова трансформація стала однією з найважливіших тенденцій сучасності, яка активно впливає на різні аспекти суспільного та економічного життя. Вона не лише змінює підходи до управління бізнесом і технологіями, а й створює нові умови для розвитку територій та регіонів. Завдяки цифровим інструментам можливо досягти нових рівнів ефективності та інтеграції, що особливо важливо для територій з різними ресурсними та економічними можливостями. Останнім часом є очевидним вплив цифрової трансформації на регіональні стратегії, адже вона передбачає використання сучасних технологій для створення цінностей, оптимізації процесів і поліпшення якості життя мешканців регіонів [1]. Регіональні стратегії, орієнтовані на цифровізацію, можуть сприяти:

- залученню інвестицій через створення «цифрової» інфраструктури, сприятливої для розвитку бізнесу;
- оптимізації управління місцевими ресурсами завдяки використанню даних і аналітики;

- створенню сприятливих умов для розвитку людського капіталу через освіту і професійне зростання в ІТ-сфері;
  - забезпеченню прозорості і підзвітності місцевої влади перед громадянами [2].
- Незважаючи на потенційні переваги, цифрова трансформація також супроводжується низкою викликів рис. 1.

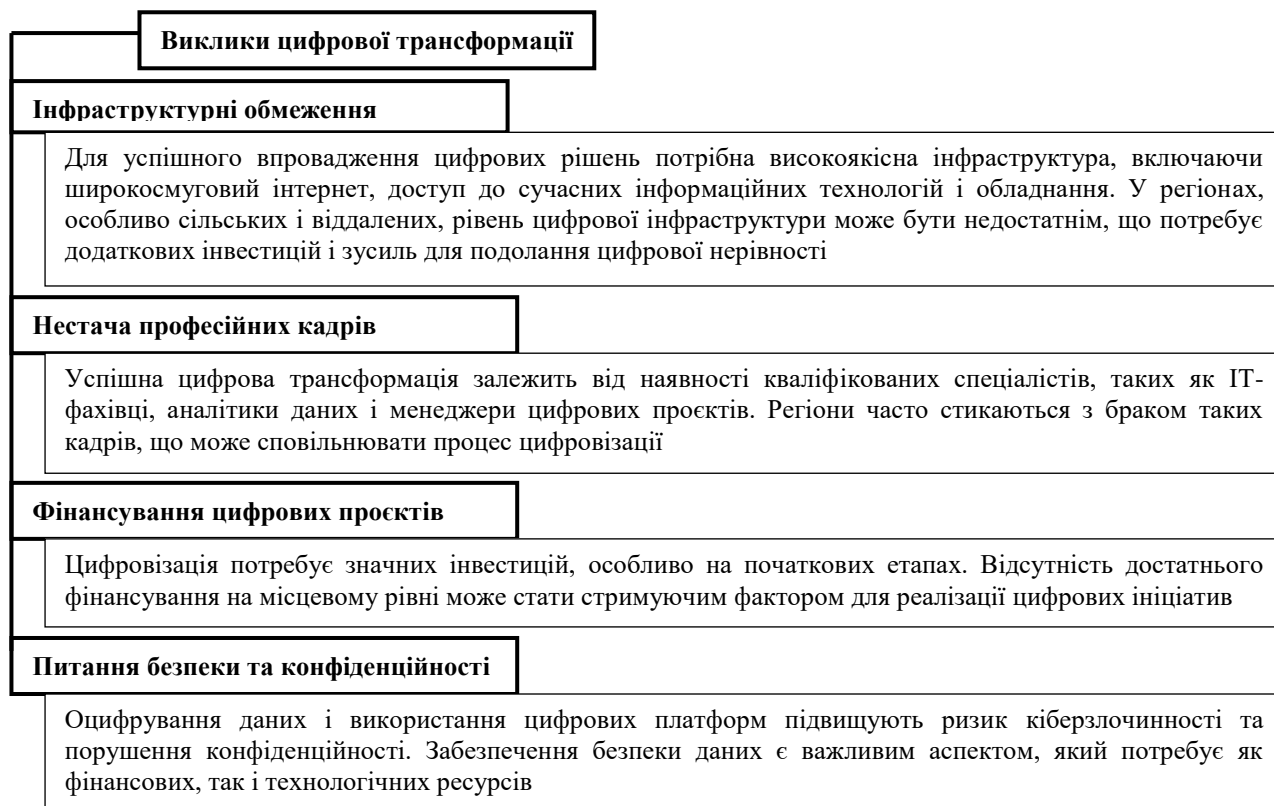

Рисунок 1. - Виклики цифрової трансформації в формуванні регіональної стратегії розвитку

Джерело: складено автором

Попри виклики, цифрова трансформація відкриває широкі можливості для регіонального розвитку рис. 2.

Для реалізації цифрової трансформації регіонам варто розробити комплексні стратегії, які передбачають такі кроки [3]:

Перший крок – це розвиток цифрової інфраструктури. Перше завдання – забезпечення швидкісного інтернету та доступу до цифрових інструментів для всіх громадян регіону, незалежно від їхнього місця проживання. Це може включати ініціативи щодо розширення широкопasmових мереж та стимулювання використання хмарних рішень.

Другий крок – це інвестиції в освіту та підготовку кадрів. Для забезпечення кадрів необхідно підтримувати навчання в цифровій сфері через освітні програми, курси підвищення кваліфікації та підтримку вищих навчальних закладів, що спеціалізуються на ІТ.

Третій крок – це створення цифрових платформ для управління та надання послуг. Важливо розробити онлайн-платформи для надання державних і соціальних послуг. Це дозволить громадянам легко отримувати необхідну інформацію та взаємодіяти з місцевими органами влади.

Четвертий крок – це сприяння розвитку цифрової економіки та інновацій. Залучення бізнесу до цифрової економіки може включати стимулювання МСБ, створення цифрових хабів, інкубаторів та акселераторів для стартапів. Це допоможе регіонам залучати інвестиції та створювати нові робочі місця в інноваційних галузях.

П'ятий крок – це підтримка кібербезпеки. Забезпечення кібербезпеки є обов'язковим елементом цифрової стратегії. Регіони повинні інвестувати в системи захисту даних та кібербезпеку, щоб захистити конфіденційність громадян і довіру до цифрових сервісів.

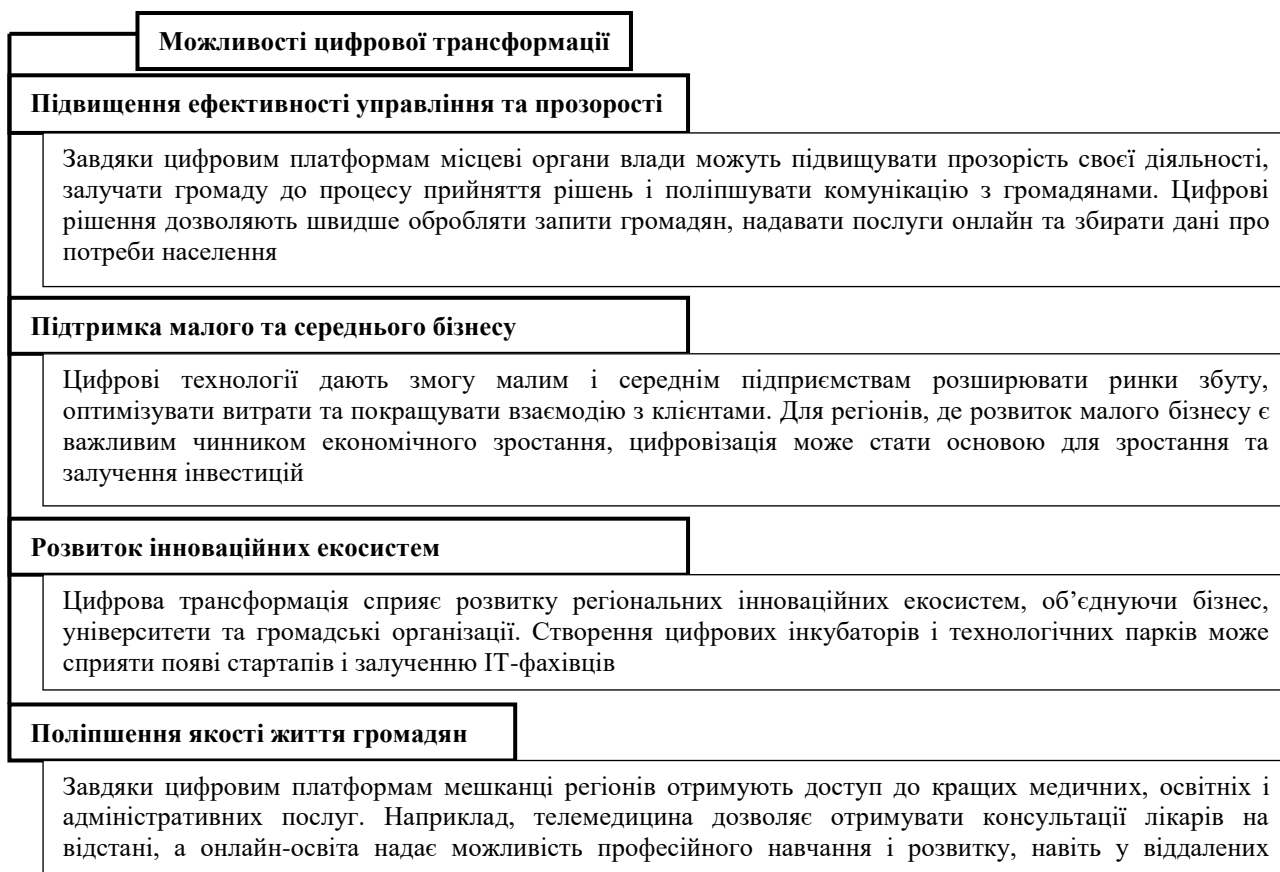

Рисунок 1. - Можливості цифрової трансформації в формуванні регіональної стратегії розвитку

Джерело: складено автором

Отже, цифрова трансформація надає регіонам унікальну можливість стати більш інноваційними, ефективними та спрямованими на потреби громадян. Проте для успішного впровадження цифрових стратегій необхідно подолати низку викликів, таких як забезпечення цифрової інфраструктури, розвиток кадрового потенціалу та підтримка кібербезпеки. Інтеграція цифрових технологій у регіональні стратегії розвитку може не лише покращити якість життя мешканців, а й сприяти економічному зростанню, залученню інвестицій і підвищенню конкурентоспроможності регіонів у сучасному світі.

Література:

1. Єфремова Н. О. Роль і значення форсайту в стратегічному управлінні регіональним розвитком в епоху глобалізації та цифрової трансформації економіки. *Галицький економічний вісник*. ТНТУ, 2023. - Том 82. - № 3. - С. 145–151. URL: <http://elartu.tntu.edu.ua/handle/lib/42541> (дата звернення 27.10.2024).
2. Марченко, О. (2024). Стратегічне спрямування розвитку економіки регіонів України на зелену та цифрову трансформацію. *Управління змінами та інновації*, (9), 91-96. <https://doi.org/10.32782/СМІ/2024-9-18> (дата звернення 27.10.2024).
3. Сенкевич О. Ф. Трансформація територіально-економічних систем в умовах розвитку цифрової економіки та суспільства: дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук. Миколаїв: Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова, Одеська національна академія харчових технологій, 2020. 198 с.